

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
részére

Ügyszám: IV/1133-1/2019

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1133-2/2019	
Érkezett: 2019 AUG 06.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	ju

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] jogi képviseletében a 2019. július 3-án kelt IV/1133-1/2019. sz. ügyben küldött felhívásukra – a korábban előadottakat fenntartva – az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.446/2019/2. sz. végzésének, illetve a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. január 25-én kelt 13.K.27.272/2018/32. sz. ítéletének alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Indítványunk alátámasztásául az alábbiakat adjuk elő.

A részünkre megküldött iratban arra hivatkozással hívott fel hiánypótlásra, hogy a beadványunk *nem tartalmaz kellő alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy a támadott bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.*

I.

Alkotmányjogi panaszunkban többek között hivatkoztunk arra, hogy a Kúria döntése sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, a XXVIII. cikk (7) bekezdésében, illetve a 25. cikk (1) bekezdésben foglaltakat.

1. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.*

A tisztességes eljáráshoz való jog kiemelt jelentőségű alapjog a közigazgatási eljárásban, illetve az azt követő bírósági jogorvoslat során is, mely biztosítja az ügyfélnek, hogy jogait kellő módon gyakorolni tudja. A hatóság fogalmába tágabb értelemben minden jogalkalmazó szerv beletartozik, így a közigazgatási szervek mellett a bíróságok is, értelemszerűen maga a Kúria is. A tisztességes eljárás magába foglalja mindenkinek a jogát arra, hogy az őt

hátrányosan érintő egyedi intézkedések meghozatala előtt meghallgassák, az iratokat megismerje és az igazgatási szervek a döntéseket indokolják, ez az alapelv sérült akkor, mikor a Kúria olyan hivatkozással utasította el felülvizsgálati kérelmünket, melyre Kp. nem tesz utalást, azt nem teszi kötelezővé, erre való hivatkozást sem jogszabály, sem pedig az eljáró Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem tett döntésében.

Elvként érvényesül tehát a pártatlan és részrehajlás nélküli ügyintézés, amelynek megvalósítása szoros összefüggésben áll a jogegyenlőség, a diszkrimináció tilalma, valamint az emberi méltóság alkotmányos elveivel. Sérül a jogegyenlőség akkor, mikor a Kúria olyan plusz feltételt támaszt a felülvizsgálati kérelem befogadása tekintetében, melyet sem a Kp. sem a döntést hozó bíróság rendelkezései nem írnak elő.

A tisztességes ügyintézés követelménye nem csupán a jogszabályok megtartásával azonos, követelmény a döntés indokolásának kötelezettsége is a hatóság oldaláról, hiszen az ügyfél a jól szerkesztett döntésből értesülhet a döntés okairól. Az indokolási kötelezettség pontos szabályait az eljárási törvények állapítják meg. Figyelemmel arra, hogy a Kp. nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozólag, hogy a felülvizsgálati kérelem kötelező eleme volna a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt okokra hivatkozás, döntése ellentétes ezen alapjog előírásaival.

Kijelenthető tehát, hogy a Kúria döntése, mely arra hivatkozva utasítja vissza a felülvizsgálati eljárást, hogy az arra irányuló kérelem nem tartalmaz konkrét, a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt okokra való hivatkozást ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt előírásokkal.

2. Az Alaptörvény a XXVIII. cikk (7) bekezdése kimondja, hogy *mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.*

A jogorvoslathoz való jog az Alkotmánybíróság értelmezésében az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy - adott esetben a büntetés-végrehajtási bírói végzések tekintetében - ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége, ugyanakkor e jog nem korlátozhatatlan természetesen és az állam sem köteles az állam nem köteles fellebbviteli bíróságok felállítására. Az egyes eljárások során érvényesülő jogorvoslati lehetőségeket az eljárási törvények határozzák meg, közöttük azt is, hogy mely jogorvoslati formák minősülnek rendesnek, illetve rendkívülinek, valamint melyek bírnak halasztó hatállyal az eredeti döntésre nézve, illetve milyen szintjeit biztosítja az állam a jogorvoslásnak.

A jogorvoslathoz való jog részben korlátozott a közigazgatási rendtartást jelenlegi rendszerében, hiszen a közigazgatási bíróságok a közigazgatási hatósági ügyben hozott döntése ellen rendes jogorvoslati eljárás nincsen, csupán rendkívüli, mely igénybevétele esetén a Kúriához kell felülvizsgálati kérelmet benyújtani, mely döntés ellen nincs lehetőség jogorvoslatra. A Kúria sérelmesnek vélt döntése ellen csupán az alkotmányjogi panasz nyújthat védelmet.

Az indítványozói jogosultság feltétele, hogy a panaszos a jogorvoslati lehetőségeit merítse ki, illetőleg az alkotmányjogi panasz az Abtv. szerint benyújtható közvetlenül akkor is, ha nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslat. Figyelemmel az alap közigazgatási hatósági

eljárásban kimerített rendes jogorvoslati lehetőségekre (fellebbezés, illetve közigazgatási per kezdeményezése), illetve arra, hogy a rendkívüli jogorvoslati lehetőséget is kimerítettük, jogunk érvényesítésére az alkotmányjogi panasz indítványozása maradt.

A Kp. rendkívüli perorvoslatok keretén belül szabályozza a felülvizsgálat részletszabályait, mely keretében a Kp. 118. § (1) bekezdésében határozza meg azt, hogy mely esetekben jár el a felülvizsgálat keretében. De sem a hivatkozott Kp. 115. § (2) bekezdésében, sem a Kp. 100. § (2) bekezdésében nem írja elő a Kp., hogy felülvizsgálati kérelemben konkrétan meg kell jelölni a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt bármely okot.

Figyelemmel tehát arra, hogy a Kp. rendelkezései egyértelműen nem írják elő a 118. § (1) bekezdésében foglaltakra való hivatkozási kötelezettséget, ennek vizsgálata alkotmányjogi jelentőségű, különös figyelemmel arra, hogy közigazgatási perek esetében ítélet ellen érdemben jogorvoslattal nem lehetne élni.

Arra figyelemmel, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdésben foglalt okok megléte adott esetben szubjektív megítélés tárgyát képezik, arra való hivatkozással való visszautasítás pedig, hogy egy elő nem írt hivatkozás elmulasztása miatt visszautasít, alkotmányos aggályokat ébreszt a testület működésében, mellyel alkotmányos jogorvoslati lehetőséget vonja meg, úgy, hogy arra jogszabályi felhatalmazása nincs. A felülvizsgálati kérelmem érdemben történő elbírálását úgy utasította vissza a Kúria, hogy kimondott jogszabályi rendelkezést nem tüntetett fel, azonban a Kp. felülvizsgálatra vonatkozó szabályozásaiból következik, hogy érdemben kell megvizsgálnia a felterjesztett dokumentumot, s majd ezt követően a meghatározott tanács dönthet indokolva, hogy milyen okból nem fogadja be, de ennek a Kp. 118. § (1) bekezdésben felsorolt okok hiányára való hivatkozásnak kell lennie, nem pedig egy nem létező előírásé.

3. Az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése szerint a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. E § (2) bekezdése kimondja, hogy a rendes bíróságok döntenek büntetőügyben, magánjogi jogvitában és törvényben meghatározott egyéb ügyben. A rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz. Míg (3) bekezdés szerint a közigazgatási bíróságok döntenek közigazgatási jogvitákban és törvényben meghatározott egyéb ügyben. A közigazgatási bírósági szervezet legfőbb szerve a Közigazgatási Felsőbíróság, amely biztosítja a közigazgatási bíróságok jogalkalmazásának egységét, a közigazgatási bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Korábbi beadványunkban és jelen beadványunkban előadtak e rendelkezéssel kapcsolatban fenntartjuk.

A fentebb leírtak mellett újfent kiemeljük, hogy meglátásunk szerint a Kúria döntése jogszabálysértő, melyet kizárólag az Alkotmánybíróság előtt eljárásban lehetséges orvosolni.

A fentiek mellett ismételten előadjuk, hogy mind a Kp. 115. § (1), mind pedig a Kp. 100. § (2) bekezdés csupán „jogszabálysértésre hivatkozás”-t írja elő követelményként. A Kp. 115. § (2) bekezdése pedig azt írja elő, hogy a felülvizsgálatra a fellebbezésre vonatkozó szabályokat az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell megfelelően alkalmazni, de **nem teszi kötelezővé**, és értelmezés szerint sem következtethető az, hogy **a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglaltakra**

befogadási ok kifejezett megjelölést a felülvizsgálati kérelemnek tartalmaznia kellene, az bárhol követelményként jelenne meg.

Az Abtv. 29. § alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

Meglátásunk, hogy a fentiekben részletezettek alapján ez egyértelműen alá van támasztva és megállapítható az alkotmányjogi panasz befogadásának alapja, mind alaptörvény-ellenesség, mind az alapvető alkotmányjogi kérdés vonatkozásában is.

Figyelemmel arra, hogy a Kp. egyetlen helyen sem határozza meg azt, hogy felülvizsgálati kérelemben a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglaltakra hivatkozni kellene a jogszabálysértési hivatkozásokon felül a Kúria döntése alaptörvény-ellenes, figyelemmel arra, hogy jogorvoslatom érdemben nem bírálta el, azt nem vizsgálta, holott a beadvány megfelelt a Kp. előírásainak.

Tekintettel továbbá arra, hogy a Kp. rendelkezései egyértelműen nem írják elő a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglaltakra való hivatkozási kötelezettséget ennek vizsgálata alkotmányjogi jelentőségű különös figyelemmel arra, hogy közigazgatási perek esetében ítélet ellen érdemben jogorvoslattal nem lehetne élni, így különös eljárásjogi kérdés, hogy a Kúria közigazgatási ügyekben az új eljárási törvényre tekintettel miként jár el, és miben tér el az írott szabályokhoz képest.

II.

A Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2019. január 25-én kelt 13.K.27.272/2018/32. sz. ítéletének alaptörvény-ellenességével kapcsolatban előadom, hogy felülvizsgálati kérelemben foglalt jogszabálysértések mellett – *így a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL törvény (továbbiakban: Ket.) 1. §-ának, 4. §-ának, 15. §-ának, 44. §-ának, 45. §-ának, valamint a 121. § (1) bekezdés c) pontjának rendelkezései, a közigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 20. §-ának, 21. §-ának, illetve 85. §-ának előírásait, továbbá sérti az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésekről, az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI.8.) Korm. rendelet (továbbiakban: Eljárási rendelet) 17. §-ának, 18. §-ának, továbbá 71. §-ának előírásait. Az ítélet sérti továbbá a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 316. §-ában és 317. §-ában foglaltak – az alábbi Alaptörvényi rendelkezéseket sérti.*

1. A döntés sérti a fentebb már hivatkozott Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, hiszen a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja a pártatlan és részrehajlás nélküli ügyintézést, amelynek megvalósítása szoros összefüggésben áll a jogegyenlőség, a diszkrimináció tilalma, valamint az emberi méltóság alkotmányos elveivel, így az eljárás során tekintettel arra, hogy az ügyfél jogai korlátozottak és csupán, mint érdekelti félként vehet részt az eljárásban kvázi a hatóság, mint ellenérdekű fél és korábbi ügyfél ellen, jogai érvényesítésében hátrányos, többek között azért is, mert az ügy összes iratát részére nem küldték meg, az eljárási cselekményeken nem vehetett részt és nem is kapott erre tájékoztatást, így észrevételezési joga több esetben csorbult, melyet a bíróság figyelmen kívül hagyott.

A követelmény a döntés indokolásának kötelezettsége is a hatóság oldaláról, hiszen az ügyfél a jól szerkesztett döntésből értesülhet a döntés okairól, az indokolási kötelezettség pontos szabályait az eljárási törvények állapítják meg. A bíróság döntésében több esetben nem tért ki észrevételeinkre, illetve a közigazgatási hatóság jogszabálysértéseire, melyre tekintettel a bíróság döntése alapjaiban alkotmányosértő.

A II. fokú hatóság **2018. január 29-én kelt SOD/08/116-2/2018. számú átiratával kereste meg a tervtanácsot**, jóval a fellebbezés hatóságához történő beadását követően.

Az Eljárási rendelet 71. § (5) bekezdés a) pontja kimondja, *hogy a másodfokú építésügyi hatóság az eljárás megindulását követően öt napon belül, amennyiben a fellebbezés tartalma érinti a települési önkormányzat polgármesterének az első fokú határozatba beépült településképi véleményét, kikéri a területi építészeti-műszaki tervtanács véleményét, aki, illetve amely azt tizenöt napon belül köteles megadni.*

A Ket. 4. § (1) bekezdése kimondja, **hogy az ügyfeleket megilleti a tisztességes ügyintézéshez, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jog** és az eljárás során az anyanyelv használatának joga.

Az Eljárási rendelet egyértelműen fogalmaz annak tekintetében, hogy milyen határidő vonatkozik a tervtanács megkeresésére. A II. fokú hatóság még 2017 év decemberében elindult eljárása során nagyfokú mulasztást követett el akkor, több mint 30 nappal később a hatósági eljárás megindítását követően kérte meg a tervtanács álláspontját, ezáltal pedig joghátrányt okozott felperes részére. A II. fokú hatóság eleddig nem mentette ki mulasztását, kijelenthető, hogy súlyos jogsértést követett el azzal, hogy az előírt kötelező eljárási szabályokat nem tartotta be. A II. fokú hatóság nem jogszerű eljárása oda vezetett, hogy a tervtanács véleményét nem tudta kiadni, így a tervtanács elnöke adott véleményt, mely eljárás már előadottak alapján több tekintetben sérelmes, továbbá sérti a Ket. 1. § (1) bekezdésében előírt kötelezettségét is, mely előírja részére, hogy eljárása során köteles megtartani és másokkal is megtartatni a jogszabályok rendelkezéseit.

Amennyiben az eljárás egy alakszerű közigazgatási aktus meghozatalával zárul, **az érintett közigazgatási hatóságnak le kell folytatnia az eljárás különböző szakaszait** és ésszerű időn belül meg kell hoznia a döntést. **Ezen alapelvnek érvényesülnie kell.** A II. fokú hatóság nem jogszerűen járt el.

A bírósági esetjog több esetben rávilágított már arra, hogy valamely **határidő be nem tartása olyan súlyos eljárási hibának minősül, hogy a közösségi szerv aktusát meg kell semmisíteni.**

Az Alkotmánybíróság a közigazgatás vonatkozásában az elvet a jogbiztonság követelményéből a következőképpen vezette le, az Alkotmányban/Alaptörvényben meghatározott jogállam fogalmának egyik feltétlen ismérve a jogbiztonság. A jogbiztonságnak viszont elengedhetetlen követelménye az, hogy az államigazgatás és az önkormányzat döntési feladat- és hatáskörébe tartozó ügy törvényi szabályozás szerinti elintézésének időtartama előre kiszámítható legyen. Az ügyfél közigazgatási határozathozatalra vonatkozó joga nem tehető függővé attól, hogy a közigazgatási szerv milyen időpontban hajlandó dönteni a hatáskörébe utalt ügyben. **A közigazgatásnak ugyanis alkotmányos kötelessége, hogy hatáskörét gyakorolja, azaz illetékességi területén a**

hatáskörébe utalt ügyben az erre megszabott idő alatt érdemi döntést hozzon, és megszabott határidőben eljárási kötelezettségeinek eleget tegyen. A közigazgatási eljárás nem nélkülözheti a kötelező ügyintézési határidőket. A jogbiztonság és a jogállamiság alkotmányos követelménye sérült akkor mikor a II. fokú hatóság nem járt el megfelelően határidőket betartva.

Maga az Alaptörvény is megfogalmazza XXIV. cikkében, az ésszerű időtartam követelményét a közigazgatás vonatkozásában, e cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.* Ugyan a Ket. az ügyintézési határidő, illetőleg a jogszabályban meghatározott határidő kifejezést használja. „Az ügyfeleket megilleti a tisztességes ügyintézéshez, a jogszabályokban meghatározott határidőben hozott döntéshez való jog és az eljárás során az anyanyelv használatának joga.” (Ket. 4. § (1) bekezdés) Az ügyintézési határidő, és az **eljárási határidők olyan, rögzített határidők, számítási szabályok alapján megállapított és érvényesülő, az adott közigazgatási hatósági ügy érdemi elintézésére irányadó időtartamok, határidők, melyen belül a hatóságnak érdemi döntési kötelezettségét teljesítenie kell, illetve cselekményeit el kell végeznie.**

2. Az Eljárási rendelet 71. § (6) bekezdése kimondja, hogy *a másodfokú építésügyi hatóság az (5) bekezdés a) és b) pontja szerinti véleményt az eljárásában bizonyítékként veszi figyelembe.*

A T. Bíróság megállapítása, mely szerint nincs lehetősége a tervtanács elnökének döntésével kapcsolatban semmilyen megállapítás megtételére helytelen, figyelemmel az Eljárási rendelet 71. § (6) bekezdésére, illetve a Kp. 78. § (2) bekezdésére, mely kimondja, hogy a bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékeli.

Meglátásunk, hogy mind a II. fokú hatóság, mind a T. Bíróság is vétett a Ket., és az Eljárási rendelet vonatkozó szabályai ellen.

A Ket. 44. § (1) bekezdése kimondja, hogy törvény vagy kormányrendelet az ügyben érdemi döntésre jogosult hatóság számára előírhatja, hogy ***az ott meghatározott szakkérdésben más hatóság (a továbbiakban: szakhatóság) kötelező állásfoglalását kell beszereznie.*** A szakhatóság olyan szakkérdésben ad ki állásfoglalást, amelynek megítélése hatósági ügyként a hatáskörébe tartozik, ennek hiányában törvény vagy kormányrendelet annak vizsgálatát szakhatósági ügyként a hatáskörébe utalja.

E §. (2) bekezdése alapján törvény vagy kormányrendelet meghatározott szakkérdésben tudományos vagy szakmai testületet, illetve szakértői szervet jelölhet ki szakhatósággént.

Az Eljárási rendelet 17. § (6) bekezdés a) pontja előírja, hogy az építési engedély iránti kérelem benyújtásával egyidejűleg, jogszabályban előírt esetekben igazolni kell, hogy a települési önkormányzat polgármestere vagy a főpolgármester településképi véleményt adott.

Az Eljárási rendelet 71. § (4) bekezdése alapján a másodfokú építésügyi hatóság a jogorvoslati eljárásban, amennyiben a jogorvoslati kérelem az első fokú hatóság határozatába foglalt szakhatósági állásfoglalás tartalma ellen irányul, az eljárás megindulását követően öt napon belül megkeresi a kormányrendelet szerinti, másodfokon eljáró szakhatóságot az állásfoglalásának beszerzése érdekében.

Az Eljárási rendelet 71. § (5) bekezdés a) pontja kimondja, *hogy a másodfokú építésügyi hatóság az eljárás megindulását követően öt napon belül, amennyiben a fellebbezés tartalma érinti a települési önkormányzat polgármesterének az első fokú határozatba beépült településképi véleményét, kéri a területi építészeti-műszaki tervtanács véleményét, aki, illetve amely azt tizenöt napon belül köteles megadni.*

A fentiekből egyértelműen kitűnik, hogy bár nem klasszikus szakhatósági feladatként jelenik meg sem a polgármester véleménye, sem pedig a tervtanács véleménye, mégis az eljárási szabályok tekintetében e szervek véleménye nélkül, szakkérdésre tekintettel a hatóság nem dönthet másként, mint az általuk kiadott tartalom szerint. Erre tekintettel a Ket. vonatkozó 44. § (1) bekezdését és a szakhatósági eljárásokra vonatkozó jogszabályi előírásokra figyelemmel kellett volna eljárnia a II. fokú hatóságnak döntésmeghozatala kapcsán.

A Ket. 44. § (5) bekezdése alapján *nem kell a szakhatóságot megkeresni, ha a hatóság tíz napon belül megállapítja, hogy a kérelmet a szakhatósági állásfoglalástól függetlenül el kell utasítani*, figyelemmel arra, hogy a II. fokú hatóság 10 napon túl kereste meg a tervtanácsot, jogszabálysértést követett el, hiszen megállapítása szerint nem volt szükség megkeresni, így egy helybenhagyó, a fellebbezést elutasító döntést kellett volna hoznia. A II. fokú hatóság ezzel szemben a kötelezően megszabott határidőt lényegesen túllépve a jogszabályi rendelkezéseket megsértve kereste meg a tervtanácsot és hozott egy jogszabálysértő döntést.

Megállapítható tehát, hogy a II. fokú hatóság eljárási jogszabálysértést követett el, melyet a T. Bíróság nem bíralt el és nem tette meg megállapításait e tekintetben. Sérelmes az eljárás arra tekintettel, hogy a határidőben való meg nem küldése a tervtanácsnak a kérelem, így a fellebbezés egyértelmű elutasításának kellett volna követnie, mely nem történt meg. A II. fokú hatóság tehát egy az általános közigazgatási eljárási szabályokat, illetve az speciális eljárási szabályokat is megszegte, így a megváltoztató döntése egyértelmű jogszabálysértés következménye. Ennek okán a T. Bíróság eljárása során hivatalból köteles lett volna ezt vizsgálni, melyet nem tett meg.

A Ket. 45. § (1) bekezdése értelmében, *törvény vagy kormányrendelet egyes ügyfajtákban kötelezheti a hatóságot és a szakhatóságot az engedélyezési feltételek egyeztetés útján való megállapítására; az egyeztetés módjáról és határidejéről a szakhatóságokat a szakhatósági megkeresés megküldésével kell értesíteni.*

A fenti §. (2) bekezdése értelmében, *ha a hatóság és a szakhatóság vagy a szakhatóságok egymással – egészben vagy részben – ellentétes egyedi előírást állapítanak meg vagy feltételt írnak elő, a hatóság és az érintett szakhatóságok álláspontjukról – ha törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik – a hatóság erre irányuló felhívásától számított nyolc napon belül egyeztetnek, és a szakhatóságok az egyeztetés eredményeként felülvizsgált állásfoglalásukat haladéktalanul közlik a hatósággal.*

A Ket. 45. § (1) és (2) bekezdéseiben előírt kötelezettségnek a II. fokú hatóság nem tett eleget és nem kérte fel Fonyód Város Önkormányzatának polgármesterét, illetve a tervtanács elnökét, hogy, mint szakkérdésben eljáró hatóságok egyeztessék álláspontjukat, ezt a T. Bíróság sem tette meg, csupán tanú meghallgatásra idézte és hallgatta meg a főépítést.

A Kp. 85. § (2) A bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja. E § (3) bekezdése kimondja, hogy a bíróság hivatalból veszi figyelembe

a) a vitatott közigazgatási cselekmény semmisségi vagy törvényben meghatározott más érvénytelenségi okát, illetve az olyan lényeges alaki hiányosságot, amely miatt a közigazgatási cselekményt nem létezőnek kell tekinteni,

b) a közigazgatási cselekménynek az ügyben nem alkalmazandó jogszabályi rendelkezésre alapítását,

c) a törvényben meghatározott egyéb tényt vagy körülményt.

A Ket.-ben előírt egyeztetési eljárás elmaradása pedig olyan sérelmes jogi helyzet előállítását eredményezte, mely semmisségi okot keletkeztet, melyet a T. Bíróság nem állapított meg. A Ket. 121. § (1) bekezdés c) pontjára tekintettel meg kellett volna tennie a T. Bíróságnak és kimondania, hogy a döntés semmis, de azt nem vizsgálta döntése során.

A T. Bíróság által történt szakértő bevonása nem írhatja felül, és nem javíthatja ki a II. fokú hatóság mulasztását, függetlenül annak megállapításaira, figyelemmel arra, hogy olyan eljárásjogi jogszabálysértést követtek el a másodfokú eljárás során, melyet bírósági felülvizsgálat során nem lehet kiküszöbölni, még a Kp. által előírt bizonyítás lefolytatása során sem. A T. Bíróságnak a jogsértést a Kp. 85. §-ában foglaltakra tekintettel figyelembe kellett volna venni hivatalból, mely elmaradása felperes részére hátrányos döntést eredményezett.

Figyelemmel továbbá arra, hogy T. Bíróság előtt az igazságügyi szakértő nem nyilatkozott arról, hogy a tervek az OTÉK 35. § (9) bekezdését sértik, figyelemmel arra, hogy előkert mérete kevesebb az előírtnál. Továbbá jogsértő volt az eljáró szakértő véleményadása a tekintetben, hogy bár megállapította a tervekben jelzett lakásméretekkal kapcsolatban az OTÉK 105. § (1) bekezdésének sérelmét, azt nem rótta fel elutasítási oknak, annak ellenére, hogy az megalapozott.

Megállapítható tehát, hogy a T. Bíróság által kirendelt szakértő is sérelmesnek találta az tervezett társasházi épületet, ennek ellenére a T. Bíróság ezt nem vette figyelembe és az alperes részére kedvező részt fogadta el csupán, annak ellenére, hogy két szakértői vélemény, így a polgármesteri, illetve kirendelti vélemény is ellentmond a szabályszerű építkezés lehetőségének.

Az igazságügyi szakértői véleménnyel kapcsolatban, illetve annak kirendelésének szükségszerűségével kapcsolatban annak ellenére, hogy annak kirendelését felperesként kereseti kérelmünkbe mi kértük aggályunkat fejezzük ki az Étv. és az építésügyi és az építésüggyel összefüggő szakmagyakorlási tevékenységekről 266/2013 (VII.11.) Korm. rendelet 47. § (7) bekezdése értelmében 2014. július 1-jétől engedély nélkül folytatható igazságügyi szakértői tevékenység, így jelenleg bárki kiadhat ilyen megnevezés alatt szakértői véleményt, vagy lehet névjegyzékben. A jogszabályok külön követelményt nem támasztanak ehhez a tevékenységhez, ezért a szakvélemény tartalma, annak egyébként is vitatott és vitatható minősége és nem kellő alaposságú megállapítása nem tekinthetőek irányadónak, megalapozott bizonyítéknak. Ebből kifolyólag meglátásunk, hogy az nem alapozza meg és nem alapozhatja meg kellőképpen a T. Bíróság döntését. **Sérelmes ez arra tekintettel is, hogy a fentebb írtakra tekintettel a szakkérdésben történő megkeresés kizárólag a polgármesteri vélemény és a tervtanács véleménye vonatkozásában köti az építésügyi hatóságokat, ezek összeütközése esetében pedig e két szakhatóságnak az egyeztetését**

követő konszenzus alapján megszületett döntése az, melyet az építésügyi hatóságoknak és a T. Bíróságnak is figyelembe kell vennie.

A Pp. 316. § (1) bekezdése kimondja, hogy a kirendelt szakértő szakvéleménye aggályos, ha *a) hiányos, illetve nem tartalmazza a szakvélemény jogszabályban előírt kötelező tartalmi elemeit, c) önmagával, illetve a perbeli adatokkal ellentétes, vagy d) egyébként a helyességéhez nyomatékos kétség fér.* A fentekre tekintettel megállapítható, hogy a kirendelt igazságügyi szakértő véleménye az a) pontra, a c) pontra, illetve a d) pontra tekintettel aggályosnak minősíthető.

Mind a Pp., mind a Kp vonatkozásában a szakértői bizonyítás hangsúlyos elve az, hogy a bíróság a szakvélemény szakmai szempontú megítélésére nem lehet képes, így önmagában nem adhat alapot a szakvélemény bizonyítékokból való kirekesztésére, illetve a szakértő lecserélésére az, hogy a felek a szakvéleményt szakmai indokokra való hivatkozással nem fogadják el. A bíróságnak hivatalból kell vizsgálnia, hogy a szakvélemény aggályos-e, és a **317. § (1) bekezdés d) pontja alapján fel kell hívnia a fél figyelmét, ha a kirendelt szakértő szakvéleménye aggályos**, ami nem történt meg annak ellenére sem, hogy a szakértő több esetben nem volt egyértelmű. Ennek megfelelően a szakvéleményt a bizonyításra való alkalmassága szempontjából nemcsak a feleknek, de a bíróságnak is már a perben értékelnie kell, észrevételeinket megtettük, de erre való reagálás nem történt.

A Szaktv. 47. § (4) bekezdése pontokba szedve sorolja fel, hogy a szakvéleménynek tartalmaznia kell a leletet, a vizsgálat módszerének rövid ismertetését, a szakmai ténymegállapításokat, a szakértő véleményét, ha az ügyben korábban vizsgálat lefolytatására került sor és a kirendelés erre kiterjedt, a korábbi vizsgálatra vonatkozó adatokat és megállapítások értékelését, a módszertani levélre történő utalást, illetve a módszertani levélben foglaltaktól történő eltérése esetén ennek indokait, és az arra való utalást, hogy az igazságügyi szakértő mely szakterületen jogosult szakvéleményt adni, valamint, hogy az igazságügyi szakértő vagy más személy eseti szakértőként járt el, **ezen feltételeknek a szakértő nem tett eleget.**

Hiányos a szakvélemény, ha a szakértő nem válaszol a bíróság által feltett kérdésekre.

Aggályos a szakvélemény, ha - a korábbi jogi szabályozással egyezően - homályos, önmagával, illetve a perbeli adatokkal ellentétes vagy egyébként a helyességéhez nyomatékos kétség fér, melyet a T. Bíróság nem vizsgált, annak ellenére, hogy a T. Bíróság a szakértői bizonyítás körében is köteles vizsgálni, hogy a szakértő véleménye meggyőző és megalapozott-e [BH 1980.138.]. Tovább a szakértőtől meg kell követelni mindazoknak az összehasonlítási adatoknak és tényeknek az ismertetését, amelyeknek jelentőségük volt a szakértői vélemény meghozatalánál és amelyek szükségesek a szakértői vélemény helyességének ellenőrzéséhez [BH 2005.147.].

A T. Bíróság ítéletében az alábbi megállapítást tette:

„Az alperes, illetve az alperesi érdekelt a szakértői véleményt elfogadta, az alperes az előkészítő iratában tételesen cáfolta a fenti felperesi észrevételeket.”

Maga T. Bíróság jelenti ki azt, hogy a szakkérdésben kirendelt szakértő által tett vitatott megállapításokat és neki szánt észrevételeket nem a szakértő, hanem az alperes cáfolta meg, mely meglátásunk szerint ellentmond a szakértői kirendelés alapvető céljával, miképpen a

szakértő szakkérdésben dönt, s kirendelésére azért van szükség mert adott felek szakértelemmel nem rendelkeznek, így jelen esetben az az alperes cáfolta meg a szakértő álláspontjának vitatott tényállításait, illetve hiányosságait, akinek kötelező előírás szerint szakértelmének hiányában szakértő testület döntését kell kikérnie saját eljárásában.

A fentiekre tekintettel kijelenthető, hogy a T. Bíróság vétett a Pp. 313. § (2) és (3) bekezdésében előírtak teljesítésében, figyelemmel arra, hogy **a szakvéleményre tett lényeges perbeli adatokra tett kérdéseinket és észrevételeinket az aggályosság kiküszöbölésének érdekében nem tisztázta, azt az alperes által előadottakra tekintettel nem fogadta el, mely sérelmes, s mindenképpen jogszabálysértő. A jogsértés pedig oly fokú sérelmet okoz felperes részére, mely okán az ítéletet hatályon kívül kell helyezni.**

3. A Ket. 15. § (1) bekezdése alapján *ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, akit hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz.* E § (3) bekezdése kimondja, hogy törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek körét, akik az (1) bekezdésben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősülnek. Az (1) bekezdésben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősül jogszabály rendelkezése esetén az abban meghatározott hatásterületen lévő ingatlan tulajdonosa és az, akinek az ingatlanra vonatkozó jogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték.

A Ket. 15. § (6) az eljárás megindításáról szabályszerűen értesített ügyfél ügyféli jogainak gyakorlását törvény ahhoz a feltételhez kötheti, hogy az ügyfél az elsőfokú eljárásban nyilatkozatot tesz vagy kérelmet nyújt be. A nyilatkozat, illetve a kérelem tartalmi követelményeit a törvény vagy a felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet meghatározhatja.

A Kp. 20. §-a rendelkezik az érdekelt bevonásáról, e § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy *akinek jogát vagy jogos érdekét a vitatott közigazgatási tevékenység közvetlenül érinti vagy a perben hozandó ítélet közvetlenül érintheti, a mások között folyamatban lévő perbe érdekeltként beléphet.*

A Kp. 20. § (3) bekezdése alapján *az érdekelt a felek rendelkezési jogának sérelme nélkül jogosult perbeli cselekmény megtételére, amely akkor is hatályos, ha a felek cselekményeivel ellentétben áll. Az ellentétes cselekmény befolyását az ügy eldöntésére a bíróság a per egyéb adatait is figyelembe véve bírálja el.*

A Kp. 20. (4) bekezdés alapján a perbelépés lehetőségéről az ismert érdekeltet a bíróság értesíti. Az értesítéssel egyidejűleg a bíróság közli a keresetlevelet, ha erre korábban nem került sor. A perbelépés lehetőségéről való értesítésnek hivatalból vagy valamely fél kérelmére az ítélet jogerőre emelkedéséig az eljárás bármely szakaszában helye van. E § (5) bekezdése értelmében, ha a megelőző eljárás hatásterület megállapítása mellett folyt, a bíróság elrendelheti, hogy azon érdekelttel, akik a megelőző eljárásban nem vettek részt, a perbelépés lehetőségéről szóló értesítést a közigazgatási szerv honlapján, ennek hiányában a helyben szokásos módon történő közzétételével kell közölni. A bíróság a közzétételre a közigazgatási szervet kötelezi. A perbelépés lehetőségéről szóló értesítést a közigazgatási szerv általi közzétételét követő tizenötödik napon kell közölni tekinteni.

A Kp. 20. § (6) bekezdése alapján, *a bíróság kérelemre vagy hivatalból érdekeltként perbe állíthatja azt, akinek jogát vagy jogos érdekét a perben hozandó ítélet érinti, ha perben állása a jogvita rendezése érdekében a bíróság megítélése szerint szükséges.*

A Ket. alapjaiban meghatározza az ügyféli jogok gyakorlásának lehetőségét, az eljáró építésügyi hatóságok, mind első-, mind másodfokon helyes állapították meg, hogy ügyfélnek eljárásaikban azt tekinthetik, aki szabályszerűen bejelenti ügyféli minőségét, **azonban ez a Kp. vonatkozó szabályaira tekintettel a T. Bíróságot nem kötötte, nem köti.** A Kp. 20. § (4) bekezdése kimondja, hogy az ismert érdekelt felet a bíróság értesíti, e tekintetben a T. Bíróság eljárási szabályt sértett, mely olyan mértékű, amely hatályon kívül helyezést kell eredményeznie, figyelemmel arra az egyszerű tényre, hogy az érdekelt független bejelentésétől szükségszerűen ügyfélnek minősül, ezáltal külön bejelentés nélkül megelőző eljárásokban ügyféli minőséggel kellett volna rendelkezni, továbbá érdekelti minősége a T. Bíróság előtt ismert volt, ennek ellenére tájékoztatva nem volt a részvétel lehetőségéről.

A T. Bíróság eljárása során nem értesítette a szomszédos ingatlan összes tulajdonosát. Figyelemmel a Ket. 15. § (1) és (3) bekezdései alapján az ingatlan tulajdonosai minden esetben ügyfélnek minősülnek. A T. Bíróságnak és az eljáró hatóságoknak is tudomásuk volt arról, hogy az ingatlan nem egyedüli tulajdonosa vagyok. Ha másból nem a II. fokú hatóság 8. oldal I. rendű alperes fellebbezéséből kiderül, mikor leírják: „*ő és fia tulajdonát képző*”. A mellékelten megküldött (F/2) tulajdoni lap igazolja, hogy az ingatlan más 1/2 tulajdoni hányadában [REDACTED] [REDACTED] nagykorú személy, akit a fenti hivatkozások alapján a T. Bíróság érdekeltként nem vont be az ügybe.

Tekintettel a Kp., a Ket. és az vonatkozó jogszabályi rendelkezésekre az ő távollétében, perbe nem hívásával jogszabálysértést követett el, mind a közigazgatósági hatósági eljárást lefolytató mindkét szerv, illetve a T. Bíróság is.

A fentiek egyértelműen bizonyítják, hogy az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében foglalt alapjog sérült a bírósági eljárásban, melynek orvoslása csupán rendes jogorvoslaton kívül, Kúria felülvizsgálat keretében lehetne orvosolni, melynek lehetőségét a Kúria a fentebb részletezett alaptörvényellenes döntésével megakadályozott.

A fentiekre tekintettel kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy panaszom befogadni és érdemben megvizsgálni, és kérelmemnek megfelelő döntést hozni szíveskedjen.

Kelt Fonyódon, 2019 év július hónap 29. napján

Tisztelettel,

